

ምዕራፍ 3

ከዚያም በኋላ ኢየሱስ አፉን ከፍቶ የተወለደበትን ቀን ረገመ።

2 ፤ ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አለ።

3 ፤ ያ የተወለደሁበት ቀን ይጥፋ። ያም። ወንድ ልጅ ተፀነሰ የተባለበት ሌሊት።

4 ፤ ያ ቀን ጨለማ ይሁን፤ እግዚአብሔር ከላይ አይመልከተው፤ ብርሃንም አይብራበት።

5 ፤ ጨለማና የሞት ጥላ የራሳቸው ገንዘብ ያድርጉት፤ ዳመናም ይረፍበት፤ የቀን ጨለማ ሁሉ ያስፈራው።

6 ፤ ያን ሌሊት ጨለማ ይያዘው፤ በዓመቱ ቀኖች መካከል ደስ አይበለው፤ በወሮች ውስጥ ገብቶ አይቈጠር።

7 ፤ እነሆ፤ ያ ሌሊት መካን ይሁን፤ እልልታ አይግባበት።

8 ፤ ሌዋታንን ለማንቀሳቀስ የተዘጋጁ ቀኑን የሚረግሙ ይርገሙት።

9 ፤ አጥቢያ ኮከቦች ይጨልሙ፤ ብርሃንን ቢጠባበቅ አያግኘው፤ የንጋትንም ቅንድብ አይይ፤

10 ፤ የእናቴን ማኅፀን ደጅ አልዘጋምና፤ መከራንም ከዓይኔ አልሰወረምና።

11 ፤ በማኅፀን ሳለሁ ስለ ምን አልሞትሁም? ከሆድስ በወጣሁ ጊዜ ፈጥኜ ስለ ምን አልጠፋሁም?

12 ፤ ጉልበቶች ስለ ምን ተቀበሉኝ? ጡትስ ስለ ምን ጠባሁ?

13 ፤ አሁን ተኝኜ ዝም ባልሁ ነበር፤ አንቀላፍኜ ባረፍሁ ነበር፤

14 ፤ የፈረሰውን ለራሳቸው ከሚሠሩት ከምድር ነገሥታትና መካሮች ጋር፤

15 ፤ ወይም ቤታቸውን ብር ከሞሉ ወርቅም ካላቸው መኳንንት ጋር፤

16 ፤ ወይም እንደ ተቀበረ ጭንጋፍ፤ ብርሃንም እንዳላዩ ሕፃናት በሆንሁ ነበር።

17 ፤ ከፉዎች በዚያ መናደዳቸውን ይተዋሉ፤ በዚያም ደካሞች ያርፋሉ።

18 ፤ በዚያ ግዙተኞች በአንድነት ተዘልለው ተቀምጠዋል፤ የአስጨናቂውን ድምፅ አይሰሙም።

19 ፤ ታናሽና ታላቅ በዚያ አሉ፤ ባሪያም ከጌታው ነጻ ወጥቶአል።

20 ፤ በመከራ ላሉት ብርሃን፤ ነፍሳቸው መራራ ለሆነችባቸው፤

21 ፤ የተሰወረ ሀብትን ከሚቈፍሩ ይልቅ ሞትን ለሚጠብቁ ለማያገኙትም፤

22 ፤ መቃብርን ባገኙ ጊዜ በእልልታ ደስ ለሚላቸው፤ ሐሤትንም ለሚያደርጉ ሕይወት ስለ ምን ተሰጠ?

23 ፤ መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፤ እግዚአብሔርም በአጥር ላጠረው ብርሃን ስለ ምን ተሰጠ?

24 ፤ ከእንጀራዬ በፊት ልቅሶዬ መጥቶአልና፤ ጩኸቴም እንደ ውኃ ፈሰሰአል።

25 ፤ የፈራሁት ነገር መጥቶብኛልና፤ የደነገጥሁበትም ደርሶብኛል።

26 ፤ ተዘልዬ አልተቀመጥሁም፤ አልተማመንሁም፤ አላረፍሁም፤ ነገር ግን መከራ መጣብኝ።